

Pääw jo olli alla läinud,
Karrud ollid palju käinud
Küllalte jo tantsitud

Ja pärrast tantsi malgatud,

Agga ollid eineta

Ja weel alles jootmata.

Utles Pets: „mis waene luggo,

Sul ja mul, kes karro suggu!

Päästame nüüd eunnast lahti,

Päkki ärra salla-mahti.“ —

„Kuhhu pääsed wennife?

Mina wägga ellafe!

Rõngas sõormest läbbi lä'b —

Kus ta seisab, las ta jääb!“ —

„Ei ma sedda mitte tahha,

Rõnga ninast kippun mahha,

Koddo pole tahhan jõuda

Oma sugguwõija nõuda.

Mul on kül mo äddast äbbi,

Sõormed miina kippun läbbi,

Kojju lähhen tantsima

Ja oma kunsti näitama.

Seal mul kõif mo waasto tött'wad

Kõif mind eldest' waasto wött'wad,

Täddid, õuud, lelled, tutwad —

Nemmad kõif mo waasto rutt'wad!“

Koddo pole jõudis Pets —

Alles olli wana mets,

Alles mitmed messipuud,

Mis ta norelt olli teadnud,

Neile andis ellast' juud.

„Kust ma leian omakseid?

Kes null' annab sõnumeid?

Wanad ärra ärwiniud,

Uus põlw tagga sündinud —

Kus mo täddid, kus mo tutt'wad?

Jubba porad ammu nutt'wad,

Nahk jo ammu nüstitud

Ja nahkurille müetud!“

Teised karrud ollid nõudnud

Teada, kes seal kojju jõudnud,

Ja kui nad kulid se on Pets —

Siiis momises kõif Wendre mets:

„Pets, kes wõeral maal on käinud,

Imet kuulnud, imet näinud,

Saksamaal ja Pohlas olnud,

Pets on jälle kojju tulnud!“

Momisesid emased:

„Wõib sest sada peiofest,

Kui Jumal andnud tütrifest,

Ei ta tulnud asjata

Täna meile passita,

Kui ei mitte olleks teadnud,

Et ei meie metsa nuffas

Karro tütrid olle uffas!“

Uffasid siis olega

Tütrifesti laffuma,

Sillitasid neide karmu,

Piddasid ka kangeft arwu,

Kudda Petsi wõrtu püda,

Wäimehheks tedda oida.

Petsil ollid kallid päwad,

Iffad, emad, täddid näwad,

Pets on wägga tubli mees,

Kel ambad juus ja rammu sees.

Kust siis ärga murreti

Ohk walmist faera leiети,

Senna Petsi passuti

Ja parremat tall' anneti.

Juhtusid siis piddud sääl

Teiste karrudega warrul,

Rätis, mis ta ilmas näinud,